

Сніданок ГОТОВИЙ

Марія Уелч
(Грунтується на
реальних подіях)

Ця історія сталася у США.
Запах соусу для спагеті змусив шлунок Девіда забурчати. “Коли буде готова вечеря?”
“Всього за кілька хвилин”, — сказав тато, помішуючи соус. Він подивився через плече на Девіда: “Що ти робиш?”
Девід тримав свій Путівник для дітей.
“Я намагаюся вибрати нову ціль. Але я не впевнений, яку вибрати. Вони всі хороші”.
“Які є варіанти?”
Девід перегорнув сторінки путівника.
“Заспівати сусідам, привітати інших... — потім він побачив ще одну. — О! Тату, ти допоможеш мені навчитися готувати?”
“Звичайно, — сказав тато. — Я збираюся приготувати мій особливий недільний сніданок завтра. Прокинешся раніше і допоможеш мені?”

*Чим більше
Девід готував,
тим більш
впевнено він
почувався.*

“Гаразд!” — сказав Девід.

Наступного ранку Девід прокинувся рано і зустрівся з татом на кухні. Поки тато діставав інгредієнти, Девід помив руки.

Тато показав Девіду, як тримати ніж і різати фрукти безпечно. Він попросив Девіда змішати всі інгредієнти для млинців. Тоді настав час для найкращої частини. Бекон!

Девід використовував лопатку, щоб обережно перевернути бекон на сковороді. Бекон зашипів, і трохи жиру бризнуло йому на пальці. “Ай!” — сказав Девід. —

“Обережно”, — сказав тато. Він повернув кран, і Девід потримав хвилинку свою руку під холодною водою. Потім він дав Девіду рукавицю для духовки, щоб захистити його руки від гарячого жиру.

“Готувати їжу не так то й просто”, — сказав Девід.

“Так, — сказав тато. — Навчатися чогось нового — досить складно. Тому важливі правильні методи навчання”.

“І багато практики, — сказав Девід. — Я дізнався у Початковому товаристві, що навіть Ісус не знав все відразу”.

Тато кивнув. “Навіть Він навчався потроху за раз”.

Вони закінчили смажити бекон і поставили всю їжу на стіл. Вся сім'я із задоволенням сіла снідати.

Під столом нявчав їхній кіт Начо.

“Я думаю, що Начо також хоче трохи!” — сказала сестра Девіда, Сара.

Після цього Девід почав часто допомагати татові на кухні. Тато показав йому, як готувати багато страв з їхньої книги для рецептів. Девід дізнався, як вимірювати інгредієнти для печива, як готувати яєчню і як приготувати

його улюблений напій — орчату. Чим більше він практикувався у приготуванні їжі, тим більше відчував себе впевненим.

Потім одного недільного ранку Девід відчув, що він готовий до чогось нового. “Тато, можна мені сьогодні самому приготувати сніданок?” — спитав Девід, вийшовши на кухню до тата.

“Гаразд, — сказав тато. — Я буду тут, якщо тобі знадобиться якась допомога”.

Девід підготував потрібні продукти і почав готувати. Він нарізав полуницю і банани так, як показував йому тато. Він обережно перевертав млинці і жодного не спалив.

А коли він готував бекон, він точно знав, що треба робити. Він одягнув рукавицю для духовки і фартух, щоб на нього не бризнув жир.

Коли Девід закінчив, він накрив на стіл. Уся сім'я зібралася. Його молодша сестра, Емілі, помолилася, і вони почали їсти.

“Це дуже смачно, — сказав його брат, Джеремі. — Дякую, тато!”

“Взагалі-то, — сказав тато, — Це все приготував Девід”.

“Справді?” — спитав Джеремі.

Він подивився на Девіда. “Ти приготував все дуже смачно!”

Девід засіяв. Знадобилося багато практики, але це було чудово приготувати сніданок для всієї сім'ї. Він не міг дочекатися, щоб спробувати нові рецепти. ●